

עמ"ת 4085/06/20 - מדינת ישראל נגד גבריל משייב

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 4085-06-20 מדינת ישראל נ' משייב
תיק חיצוני: 40011/2020

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עוררים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	גבריל משייב

החלטה

1. פרשת הצדדים נדונה בפני בהליך קודם (עמ"ת 26809-03-20). בקליפת הלוח- מדובר במשיב אשר הוגש כנגדו כתב אישום בעבירות של סחר בסם מסוכן, והחזקת סם לצריכה עצמית.
2. חרף חומרת האישום, ונוכח כמות הסם, טיב החלופה, ושיקולים נוספים, ואגב מודעות לכללים הנוהגים ביחס לעבירות סמים, ראה בית המשפט קמא להעדיף חלופת מעצר על פני מעצר ממשי; ערר שהוגש על החלטה זו (12/3/20) נדחה בעיקרו, תוך ציון כי דרך המלך היתה הזמנת תסקיר (בש"פ 9900/16), וקביעת תנאי של איסור שימוש טלפוני.
3. ביום 19/5/20 הוגשה בקשה לעיון חוזר לאפשר השתלבות המשיב בשוק העבודה. בשל תקלות כאלו ואחרות ניתנה החלטה בלא דיון, משבית המשפט קמא סבר כי לא הוגשה תגובה; בחלוף הבהרות, נקבע דיון, ולאחר שמיעת טענות הצדדים ראה בית המשפט קמא לאפשר יציאת המשיב לעבודה אגב הותרת מעצר לילי בלבד. החלטה זו היא שבבסיס הערר.
4. העוררת טוענת כי שגה בית המשפט קמא בהתנהלותו עת לא בחן מסוכנותו הקונקרטית של המשיב, בחר לתת בו אמון, וזאת זמן קצר יחסית לאחר החלטת שחרור. עוד מציינת העוררת כי להבנתה, הפר המשיב תנאי החלופה, ועל כן נפתח כנגדו תיק פל"א האמור להבשיל להגשת כתב אישום.
5. המשיב מצוין כי לאור ההחלטה שניתנה בלא דיון, מדובר במי שכבר יצא לעבודה; עוד מצוין המשיב כי איכות הפיקוח מאפשרת יציאה לעבודה, וכי יש להתחשב במצבו הכלכלי של המשיב. המשיב מטעים כי תנאי החלופה לא הופרו (אלא בהוראת שוטר), וכי קיים עיכוב ממשי בשמיעת ההליך בתיק העיקרי.

6. טרם אכריע בערר רואה אני להתייחס לטענה נוספת שהעלתה העוררת, לפיה אמר בית המשפט קמא טרם הדין כי דעתו נעולה, כך אליבא העוררת. טענה כגון דא אינה טענה לערר; מדובר בטענת פסלות, בגין אמירה נטענת לה אין זכר בפרוטוקול; ככל שהעוררת חפצה להעלותה- עליה לוודא כי דברים ירשמו בפרוטוקול, ויש להעלותה בפני הערכאה הדיונית ובהמשך- בפני כב' הנשיאה, בהתאם לדינים החלים על טענת פסלות ליושב בדין.
7. כאשר טענה כאמור מועלית "אגב" ערר, התחושה כי היא נועדה להשפיע על תוצאות הערר, ובכל הכבוד, אין להתנהלות הנטענת מקום בשיקולים אם לקבל אם לדחות הערר.
8. מעלה מן הצורך אציין את שברור- הליך עיון חוזר ככלל, ראוי כי יוכרע אגב דיון; מקום בו מדובר באירוע חד פעמי, או טכני, אכן להעדר תגובה לכאורה יכול להיות משקל; אלא מקום בו מדובר בשינוי מציאות באופן קבוע, שינוי שהנו דרסטי יחסית, גם בהעדר תגובה מוטב לקבוע דיון.
9. לערר לגופו- לאחר שעיינתי בערר ובתיק הקשור, בטענות הצדדים, ובנסיבות המקרה, סבורני כי דין הערר להתקבל.
10. ראשית- עילת העיון החוזר רחוק מלהיות פשוטה; בית המשפט קמא ציין בהחלטת השחרור, ובדין עשה כן, כי בעבירות סמים (ובמיוחד עבירות סחר) הכלל הנו כלל מעצר. על כן ראה בית המשפט קמא עצמו (!) לקבוע כי החלופה תהיה הרמטית; הנה חלפו להם חודשיים ימים, ותנאי החלופה השתנו מהקצה לקצה; אין הסבר ממשי על מה יש מקום להתערב בשלב כה מוקדם.
11. גם אם ההליך העיקרי מתקדם בקצב שאינו מהיר, מטעמים כאלו ואחרים, וגם מצב כלכלי שאינו שפיר (ומצב זה הוא נחלת כלל העצורים למעשה), עדיין קשה לראות בפרק הזמן שחלף משום "חלוף זמן ממושך" מאז הוחלו תנאי הגבלת החירות; זאת ועוד- חלוף זמן מקום בו מדובר בחלופה של ממש, אף לא מעצר באיזוק, אינו נמנה כחלוף זמן של מי המצוי מאחורי סורג ובריח.
12. שנית- ככלל, הקלה בתנאי הגבלת חירות, בוודאי יציאה לעבודה, טעונה ראיה כי המסוכנות הנשקפת מנאשם פחתה; ראה לעניין זה בש"פ 966/16 **זידאן**. הפסיקה קבעה כי הנטל להראות פחיתת מסוכנות הנו על הנאשם!
13. הכלי המובהק לבחינת מסוכנות הנו תסקיר שירות מבחן; תסקיר שכזה לא הוזמן; לחילופין- ניתן ללמוד על פחיתה מהירתמות להליכי טיפול (כזו לא הוכחה) או מנטילת אחריות (וגם זאת לא).
14. בהעדר אסמכתא לפחיתת מסוכנות, קשה להבין מקור מתן האמון בנאשם עצמו (להבדיל ממפקח,

שבנושא זה הבהרתי כי איני מתערב).

15. שלישית- לא אחת קבעה הפסיקה כי הקלת תנאי הפגיעה בחירות, למעט במקרה של קריסת גרסת התביעה, אמורה להתבצע בצורה הדרגתית- אמון נבנה בשלבים, ולא באבחת חרב. ראוי לבצע דברים בצורה הדרגתית ומאוזנת, ולבחון התנהלות נאשם מעת לעת.
16. במקרה בפנינו- תוך חודשיים ימים, ללא תסקיר, ללא טעם מבורר, הפכה חלופה הרמטית, ללא חלונות, בהחלטה אחת, ליציאה לעבודה וחלון בהיקף של 12 שעות ביום.
17. נקודה אחת עוררה התלבטות, היא העובדה כי עקב ההתנהלות, יצא המשיב לעבודה למספר ימים עד אשר בא כוחו, בהגנותו, הורה על הפסקת היציאה לעבודה.
18. יחד עם זאת איני מוצא כי בנקודה זו יש להטות הכף, משכנגד נקודה זו יש לזקוף טענת ההפרה הלכאורית, פרק הזמן הקצר בה נעשה ניסיון ליציאה לעבודה, וכן העובדה כי העבודה הנה בסביבה בה בוצעו לכאורה העבירות נשוא כתב האישום (פרדס חנה).
19. ודוק- בשלב זה, אם קיימת הפרה לכאורה של תנאי החלופה, עלול הדבר היה להביא להכבדה בתנאי החלופה, אך בוודאי שלא להקלה בה. איני נדרש לכך שכן הנושא עדיין מצוי בבירור, אך בוודאי ששאלה זו עומדת כמשקל נגד לתוצאת ההתנהלות באותם ימים ספורים בהם עבד הנאשם-המשיב.
20. מהמוטעם לעיל, אני מורה כי החלטת בית המשפט קמא מיום 1/6/20 מבוטלת; שירות המבחן יערוך תסקיר בעניין תנאי הגבלת החירות של הנאשם-המשיב, מסוכנות הנאשם, ואפשרות הקלת התנאים, אם בכלל. התסקיר יוגש **לבית המשפט קמא** תוך 30 ימים.
21. בשלב זה נוכח האמון שראה בית המשפט קמא לתת חרף חלופה הזמן הקצר- יפתח חלון של שעה בבוקר בין 9-10:00 וחלון של שעה אחה"צ בין 17-18:00 מדי יום, ובליווי מפקח שאושר.
22. אציין כי בית המשפט קמא הלך כברת דרך לכיוון המשיב, עת העדיף חלופה ממש, באישומים מסוג זה; בנסיבות אלו, יתאזר המשיב בסבלנות הראויה, ויקנה האמון הנדרש.
23. לשגר לצדדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, י' סיוון תש"פ, 02 יוני 2020, בהעדר הצדדים.

